ժառանգաւորներուն, Սրբոց Թարգմանչաց Վարժարանի սաներուն և խուռն ժողովուրդի մասնակցութեամբ։ Երիտասարդ վարդապետներ ձեռնամարտ կրեցին դագաղը, մինչև Ս. Փրկիչ վանուց հանրային գերեզմանավայրը, ուր ամենուն արցունքին և յարգանքին մէջ ի հող մահու ամփոփուեցաւ սիրելի Սրբազանին մարմինը, եպիսկոպոսաց թաղամասին մէջ։ — Հանգի՛ստ իր յոգնատանջ մարմնոյն։

Ծնած էր Կ. Պոլիս 1875ին, զաւակ պարկեշտ և բարեպաշտ ծնողաց. նախակրթութիւնը հոն ընդունելէ վերջ, 1892ին գալով Երուսաղէմ, աշակերտած էր ժառանգաւորաց Վարժարանին, որուն ընթացքն աւարտելով վարդապետ ձեռնադրուած էր 1902ին՝ հանգուցեալ Տ. Յարութիւն Ս. Պատրիարքէն։ Յետոյ, վանքին մէջ յաջորդաբար պաշտօններ վարած է իբրև Տպարանի Տեսուչ, Հիւրընկալ, Թարգման և Հոգեւոր Հովիւ Իգէյրոյ։ Եպիսկոպոս ձեռնադրուեցաւ 1924ին, ի Ս. Էջմիածին, Տ. Գէորգ Ե. կաթողիկոսէն։ 1910էն ի վեր, մինչև դեռ երեք տարիներ առաջ շարունակաբար վարեց երուսաղէմի պատրիարքութեան Կ. Պոլսոյ փոխանորդութիւնը, արքենութեամբ, կորովով և ձեռնհասութեամբ։ Վերջերը, այսինքն Զաւէն Պատրիարքի, Արսլանեան Տեղապահի եւ Ներկայ Մեսրոպ Պատրիարքի օրով, միմիայն վարեց նաեւ բուն իսկ Կ. Պոլսոյ պատրիարքութեան փոխանորդութիւնը եւս, մինչ աբժանանալով գնահատանքին ինչպէս Ս. Աթոռոյս նոյնպէս կեդր. վարչութեան, օրուն ժողովներուն եւս անդամակցեցաւ երկար տարիներ։ Կ. Պոլսոյ մէջ վարեց նաև քարոզչական պաշտօն, վերջին անգամ Բերայի Ս. Երրորդութեան։ Իր նկարագիրին ամենէն յատկանշական գիծերն էին ուղղամտութիւն և ժրաջանութիւն։ Ինչպէս ի Կ. Պոլիս, նոյնպէս այստեղ իր այդ երկու բարեմասնութիւններովն էր որ ամենէն աւելի գրաւած էր սիրտերը։ Բնականէն արդէն ուշիմ, փորձառութեամբ եւ զարգանալու յաւէտ ընդունակ, պոլսական գործունէութենէն մասնաւորաբար ամբարած էր վարչական հմտութեան մեծ պաշար, զոր այնքան օգտակարաբար կիրարկեց այստեղ թէ՛ իբրև Ատենապետ Տնօրէն ժողովոյ և թէ՛ իբրև Հակակշռող։ Փաքր չեղաւ իր դերը Ս. Աթոռոյս պիւտճէի հաւասարակշռութեան գործին մէջ, նախ իբրև գործակից Վեմ. Ոսկան Գէշ Մարտիկեանի, և յետոյ իբրև պատասխանատու պաշտօնատար այդ գործին։ Հաւատաւոր, պարտաճանաչ, ընկերական, ուսումնասէր, նախանձախնդիր Ս. Աթոռոյս պատուոյն և յառաջդիմութեան, բայց ամէն բանէ աւելի շիտակ մարդ։ Իր մահը խոր ցաւ պատճառած է բոլոր դինքը ճանչցողներուն, և մանաւանդ Ս. Աթոռոյս հոգեւոր պետին՝ որ պարկեշտ գործակից մը կը կորսնցնէ յանձին անոր, և Միաբանութեանս՝ որ անոր դագաղին առջև ողբաց իր ամենէն թանկագին և նուիրեալ անդամներէն մին։ Խաղաղութի՛ւն իր հոգւոյն։

Տ. ԱՆԴՐԷԱՍ ՎՐԴ. ԼՕՔՄԱՃԵԱՆ

Յունուար ամսոյ 28ին, Միաբանութիւնս վիշտը ունեցաւ կորսնցնելու դարձեալ իր եղբայրակիցներէն Տ. Անդրէաս Վրդ. Լօքմաճեանը, եօթանասուն և հինգամեայ բարեկրօն ծերունին, որ առկայծ կանթեղի մը պէս շիլաւ խաղալիկ մահուամբ, անկարացեալ ծերութեան պատճառաւ իբր վեց տարիներէ ի վեր մեկուսացեալ կեանք մը ապրելէ վերջ։ Ծնած էր Կ. Պոլիս. սարկաւագ ձեռնադրուած էր Սիսի մէջ՝ 1886ին, քսանեւութամեայ։ Քանեւերեք տարիներ իբրև սարկաւագ երկար տարեն Կիլիկիա և Կ. Պոլիս ծառայելէ յետոյ եկած էր հոս և 1909ին վարդապետ ձեռնադրուած Տ. Յարութիւն Ս. Պատրիարքէն։ Այդ թուականէն ի վեր կը մնար Ս. Աթոռոյս մէջ, իբրեւ միաբան, երբեմն ժամասաց և ապա երկար տարեն խոստովանահայր։ Հանդարտաբարոյ, կրօնական հրահանգաց և հգնական պարապմունքներու անձնատուր վանական մը, որ, իբր այդպիսի ոք, ինքն եւս ունեցաւ ընկերաբար, և կատարեց իր ծառայութեան ժամերը բազմապահանջ Հաստատութեան մէջ։ — Յաջորդ օրը, Դշ. կատարուեցաւ յուղարկաւորութիւնը, իներկայութեան Ս. Պատրիարք Հօր և ամբողջ Միաբանութեան. Ս. Պատարագի միջոցին ոծումը կատարեց և դամբանականը խօսեցաւ Պատր. Փոխանորդ Տ. Մկրտիչ Սրբազան Ալաճեանի, և ապա, Լուսաբարապետ Տ. Մեսրոպ Սրբազանի գլխաւորութեամբ մարմինը տարուեցաւ Ս. Փրկիչ գերեզմանավայրը, ուր թաղուեցաւ հանգուցեալ վարդապետաց կարգը։ Օրհնութի՛ւն իր յիշատակին։

Proprietor - His Beatitude the Armenian Patriarch of Jerusalem. Armenian Patriarchate, Jerusalem
Editor - Father Shavarsh Kouyoumdjian. Armenian Convent, Jerusalem.
Printed by the Armenian Convent Printing Press, Jerusalem.
digitised by A.R.A.R.@